

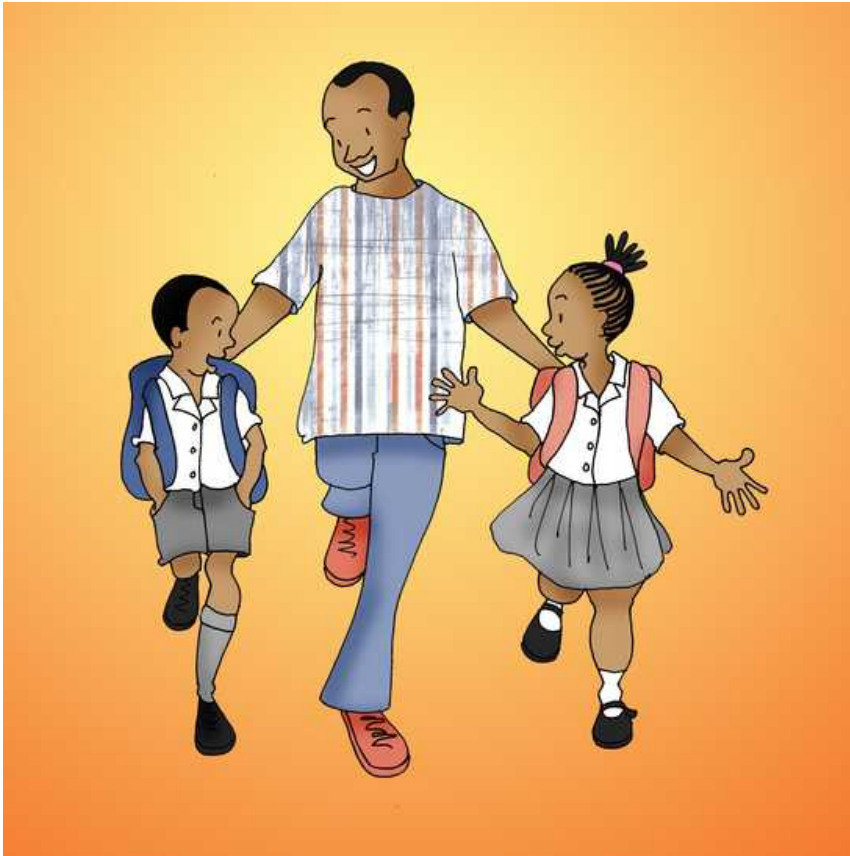

Канікули з бабусею

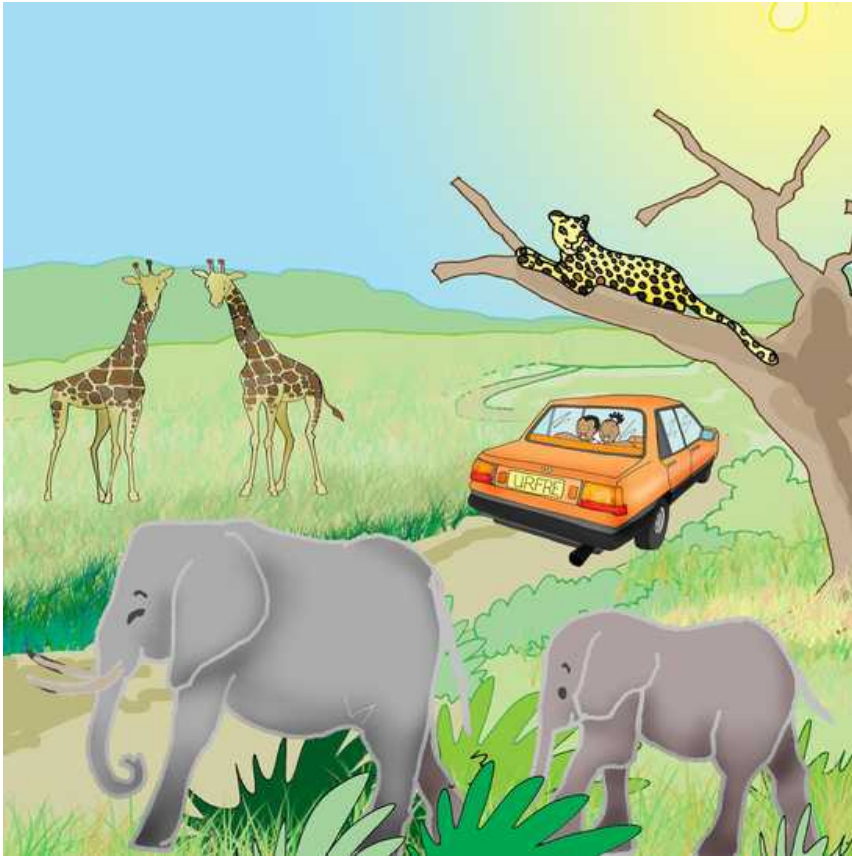
- Violet Otieno
- Catherine Groenewald
- Nataliia Naiavko
- Ukrainian
- Level 4

Одонго і Апійо жили з татом у місті. Вони з нетерпінням чекали канікул. Не тільки тому, що школа була закрита, але ще й тому, що вони їздили до своєї бабусі. Вона жила у селі рибалок біля великого озера.

Одонго і Апійо були дуже схвильовані, оскільки знову прийшов час відвідувати бабусю. Ввечері, напередодні від'їзду, вони спакували свої сумки і підготувалися до довгої подорожі у село. Вони не могли заснути і проговорили цілу ніч про канікули.

Рано-вранці вони виїхали татовою машиною у село. Вони їхали повз гори, дикі тварини і плантації чаю. Вони рахували автомобілі і співали пісні.

Через деякий час діти потомилися і заснули.

Тато розбудив Одонго і Апійо, коли вони приїхали у село. Бабуся Няр-Каняда якраз відпочивала на килимку під деревом. “Няр-Каняда” мовою луо означає “донька народу Каняди”. Це була сильна і красива жінка.

Няр-Каняда запросила їх у будинок і почала витанцьовувати по кімнаті, співаючи від радості. Її онуки з великою радістю дали їй подарунки, які вони привезли з міста. “Спочатку відкрийте мій подарунок,” - сказав Одонго. “Ні, спочатку мій!” - сказала Апійо.

Відкривши подарунки, Няр-Каняда благословила своїх онуків традиційним способом.

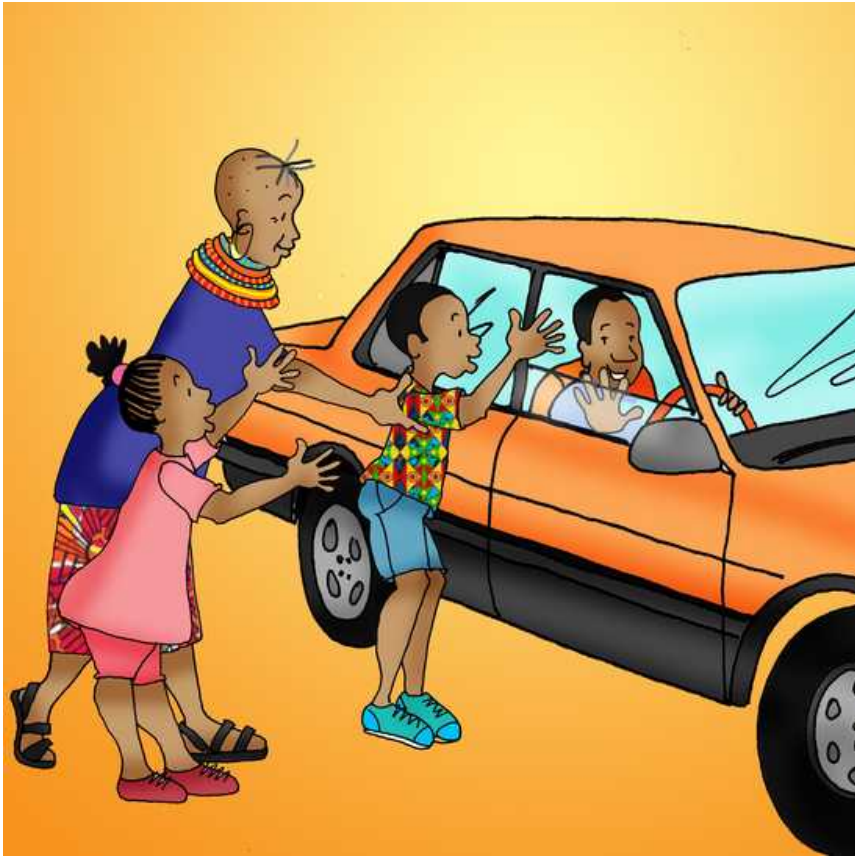
Тоді Одонго і Апійо пішли на вулицю.
Вони бігали за метеликами і пташками.

Вони лазили по деревах і хлюпалися у воді в озері.

Коли стемніло, діти повернулися додому на вечерю. Навіть не скінчивши вечеряти, вони заснули!

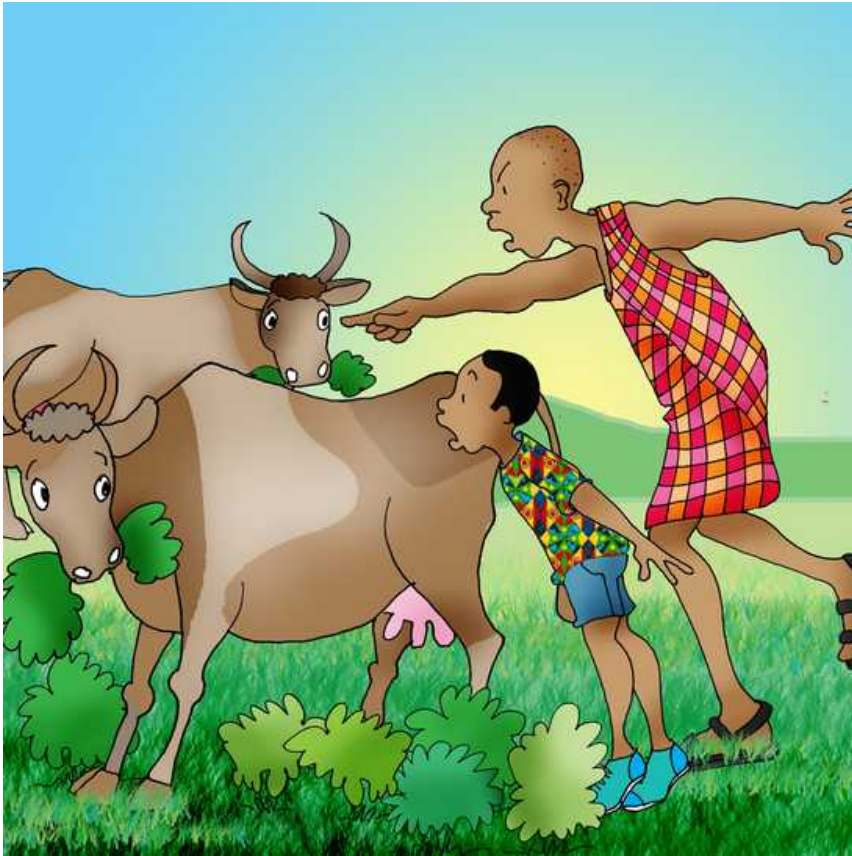
Наступного дня тато дітей поїхав назад у місто, залишивши їх у Няр-Каняди.

Одонго і Апійо допомагали бабусі по дому. Вони приносили воду і дрова, збирали яйця з-під курей і рвали зелень на городі.

Няр-Каняда навчила онуків готувати м'яку угалі з соусом. Вони показала їм, як готувати кокосовий рис із смаженою рибою.

Одного ранку Одонго пішов пасти бабусині корови. Вони зайшли на ферму їхнього сусіда. Фермер був сердитий на Одонго. Він звелів тримати корови подалі від поля. Після цього Одонго пильнував, щоб корови не потрапили у біду знову.

Якось діти пішли з Няр-Канядою на базар. Вона мала прилавок, де продавала овочі, цукор і мило. Апійо подобалося казати покупцям скільки коштує товар. Одонго пакував товар, який купували покупці.

В кінці дня вони пили чай разом. Діти допомагали бабусі рахувати гроші, які вона заробила.

Але дуже скоро канікули закінчилися, і діти змушені були повертатися назад у місто. Няр-Каняда дала Одонго кепку, а Апійо - светр. Вона спакувала їм їжу на дорогу.

Коли тато приїхав забрати дітей, вони не хотіли їхати. Діти просили Няркуню поїхати з ними у місто. Вона засміялася і сказала: "Я занадто стара для міста. Я буду чекати, коли ви знову приїдете у моє село."

Одонго і Апійо міцно обняли свою бабусю і попрощалися.

Коли Одонго і Апійо знову пішли до школи, вони розповіли своїм друзям про своє життя у селі. Деяким дітям більше подобалося жити у місті. Іншим більше подобалося життя у селі. Але всі зійшлися на тому, що Одонго і Апійо мають чудову бабусю!

Storybooks Canada

storybookscanada.ca

Канікули з бабусею

Written by: Violet Otieno

Illustrated by: Catherine Groenewald

Translated by: Nataliia Naiavko

This story originates from the African Storybook (africanstorybook.org) and is brought to you by Storybooks Canada in an effort to provide children's stories in Canada's many languages.

This work is licensed under a Creative Commons
[Attribution 4.0 International License](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/).